07 DECEMBRIE

PARACLISUL SF.MUCENITE FILOTEEA DE LA CURTEA DE ARGES

ATENA,2015

SFÂNTA
MUCENIȚA
FILOFTEIA
DE LA ARGEȘ
+ SEC.XIV

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΠΑΙΔΟΜΑΡΤΥΡΑ

Φ Ι Λ Ο Θ Ε Η Ν

ΤΗΝ ΕΝ ΑΡΤΖΕΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

*

*

* * * * *

*

*

Ἀθῆναι 2015

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΠΑΙΔΟΜΑΡΤΥΡΑ

Φ Ι Λ Ο Θ Ε Η Ν

ΤΗΝ ΕΝ ΑΡΤΖΕΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἡ μνήμη αὐτῆς τελεῖται τῇ Ζ΄ Δεκεμβρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως, καὶ τὸ ἑξῆς·

Ἦχος δ΄. **Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.**

Τὴν παιδομάρτυρα Χριστοῦ Φιλοθέην,
χερσὶ γεννήτορος αὐτῆς μιαιφόνοις
κτανθεῖσαν εὐφημήσωμεν πιστοὶ ἐκτενῶς
ὡς ταμεῖον ἄσυλον συμπαθείας πενήτων
καὶ πηγὴν ἰάσεων ἐκ τῆς ἐπιληψίας
χειμαζομένων κράζοντες αὐτῇ·
Ἀμνὰς Ὑψίστου, ἡμῶν ἴσθι στήριγμα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. **Καὶ νῦν.** Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι.
Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

«Φιλοθέη παιδομάρτυς, ἡμῶν ἴσθι φύλαξ. Χ.»

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. **Ὑγρὰν διοδεύσας.**

Φυλάσσειν Κυρίου τὰς ἐντολὰς

ἀ ξίωσον πάντας,
Φιλοθέη, τοὺ ς εὐ λαβῶς
ὡς μάρτυρα ἐ λεημοσύνης
σὲ ἀ νυμνοῦ ντας, ἀ ρίστη παιδόαθλε.

Ἱ κέτευε Κύριον ἐ κτενῶς,
σεμνὴ Φιλοθέη,
παιδομάρτυς πανευκλεές,
ὑ πὲ ρ τῶν ἐ ν ᾄ σμασι τιμώντων
τὸ σὸ ν χερσὶ τοῦ πατρός σου μαρτύριον.

Λαμπὰ ς εὐ σπλαγχνίας τῶν ἐ νδεῶν,
φωτὶ σῆ ς ἀ γάπης
καὶ ἀ πείρων σου οἰ κτιρμῶν
αὐ γαῖ ς, καλλιμάρτυς Φιλοθέη,
τῶν ἱ κετῶν σου διάλυσον ζόφωσιν.

Θεοτοκί ον.

Οἱ δῆ μοι, Παρθένε, τῶν εὐ σεβῶν
ἐ ν βίου ἀ νάγκαις
καὶ στενώσεσιν ἀ λγειναῖ ς
προσφεύγομεν χάριτί σου θείᾳ
καὶ ἐ ναργεῖ προστασίᾳ , Μητρόθεε.

ᾨδὴ γ΄. Οὐ ρανί ας ἁ ψῖ δος.

Θαυμασίων ταμεῖ ον
σὲ οἱ πιστοὶ ἔ γνωμεν,
Ἄρτζες ἰ ατρέ, Φιλοθέη,
καὶ ἀ κεσώδυνον
φρέαρ, ἢ μῖ ν δαψιλῶς
ἐ ναποστάζον ἰ άσεις,
τοῖ ς ἀ λγοῦ σι, πάνσεμνε,
πίστεως σέμνωμα.

Εὖ χος θεῖ ον Τυρνόβου,
ἡ ἀ ρεταῖ ς λάμπουσα
προσευχῇ , ἐ λεημοσύναις,
Μάρτυς παιδόαθλε,
καὶ σωφροσύνῃ , σεμνή,

σκληροκαρδίας τὸ ν ζόφον,

Φιλοθέη, σκέδασον
πάντων τιμώντων σε.

Ἡ στυγνῆ ς μητρυιᾶ ς σου
τοὺ ς κολασμοὺ ς σώματος
σθένει θεϊκῷ, Φιλοθέη
καθυπομείνασα,
ἔ μπλησον θείας ἡ μᾶ ς
ἰ σχύος κόπον ἡ μέρας
ἀ γογγύστως, πάγκαλε,
φέρειν, παιδόαθλε.

Θεοτοκί ον.

Προστασία ἑτοίμη
τῶν εὐσεβῶν, Δέσποινα,
Κεχαριτωμένη Παρθένε,
ῥ ύου στενώσεων
καὶ πειρασμῶν τοὺ ς πιστῶς
σὲ μεγαλύνοντας ὕ μνοις
καὶ ψαλμοῖ ς ἀ είποτε,
Θεογεννήτρια.

Βοήθησον
τοῖ ς σὲ τιμῶσιν ἐ ν ᾄ σμασι, Φιλοθέη,
παιδομάρτυς θεοσεβές, τοῦ Ἄρτζες θησαύρισμα,
τὴ ν τρίβον θεώσεως διανύειν.

Ἐπί βλεψον
ἐ ν εὐ μενεί ᾳ, πανύ μνητε Θεοτό κε,
ἐ πὶ τὴ ν ἐ μὴ ν χαλεπὴ ν τοῦ σώματος κά κωσιν
καὶ ἴ ασαι τῆ ς ψυχῆ ς μου τὸ ἄ λγος.

Αἴ τησις καὶ τὸ Κάθισμα.
Ἦχος β΄. Πρεσβεί α θερμή.

Τυρνόβου βλαστὲ καὶ Ἄρτζες θεῖ ον σέμνωμα,
χερσὶ πατρικαῖ ς στυγναῖ ς ἡ μαρτυρήσασα,
Φιλοθέη, πρέσβευε

τῷ εὐ σπλάγχνῳ Θεῷ καὶ Παντάνακτι
ὑ πὲ ρ ἡ μῶν τιμώντων εὐ λαβῶς,
παιδόαθλε, ᾄ σμασι τὴ ν μνήμην σου.

Ὠδὴ δ΄. Εἰ σακήκοα, Κύ ριε.

Ἀ ριστείας τὸ ν στέφανον
ἡ λαβοῦ σα, Μάρτυς Χριστοῦ ἀ ήττητε,
Φιλοθέη, ἐ κ τοῦ Κτίσαντος
τῶν χειρῶν, εὐ λόγει τοὺ ς τιμῶντάς σε.

Ἰ ατρεύεις τῇ χάριτι
τοῦ Θεοῦ τὴ ν μάστιγα, χαριτόβρυτε
Φιλοθέη, τῶν σπευδόντων σοι
τῆ ς ἐ πιληψίας τὴ ν κατώδυνον.

Δεῦ τε πάντες ὑ μνήσωμεν,
Φιλοθέην, Ἄρτζες σεμνὴ ν ἰ άτειραν,
ὡς ἀ ρίστην παιδομάρτυρα,
ἐ λεημοσύναις διαπρέψασαν.

Θεοτοκί ον.

Ὁ δηγὸ ς πρὸ ς σκηνώματα
οὐ ρανῶν ὑ πάρχεις, Θεογεννήτρια,
τῶν πιστῶς μεγαλυνόντων σε
ὥσπερ ἀ πλανῆ πιστῶν ἰ θύντειραν.

Ὠδὴ ε΄. Φώτισον ἡ μᾶ ς.

Μάρτυς θαυμαστή,
Φιλοθέη, τοῖ ς τιμῶσί σε
ἐ πιβράβευσον ὑ γίειαν, ἰ σχύν,
ἀ στασίαστον χαρὰ ν καὶ θείαν δύναμιν.

Αἴ γλης θεϊκῆ ς,
Φιλοθέη, ἀ πολαύουσα
παιδομάρτυς ὡς καλλίστη, Ἰ ησοῦ ν
ὑ πὲ ρ πάντων ἐ κδυσώπει τῶν προσφύγων σου.

Ῥεύμασι σεπτοῖς,
Φιλοθέη, καθηγίασας
τοῦ Τυρνόβου χθόνα, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ,
ἡ πιστοὺς εὐχῶν σου ῥείθροις ἁγιάζουσα.

Θεοτοκίον.

Τείχισον ἡμᾶς
τῇ ἀγρύπνῳ ἀντιλήψει σου
καὶ προνοίᾳ, Μητροπάρθενε ἁγνή,
Φιλοθέης παιδομάρτυρος δεήσεσι.

Ὠδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ὑμνοῦντές σου, Φιλοθέη, ἄθλησιν
ἐκ χειρῶν τοῦ παιδοκτόνου πατρός σου
διὰ Χριστοῦ τὴν ἀγάπην καὶ πάντων
τῶν ἐνδεῶν καὶ πενήτων συμπάθειαν
ἐκδυσωποῦμέν σε θερμῶς·
Δεῖξον πᾶσιν ἡμῖν τὴν σὴν εὔνοιαν.

Συνέσεως, Φιλοθέη, μέλαθρον
καὶ παλάτιον λαμπρὸν σωφροσύνης,
ἐν τῷ Τυρνόβῳ ὡς εὐπρεπεστάτη
ἀμνὰς Χριστοῦ κατεσφάγης, παιδόαθλε,
ὑπὲρ ἡμῶν ἡ ἐκτενῶς
ἐν τῷ πόλῳ Αὐτὸν ἱκετεύουσα.

Ἠθέλουσα, Φιλοθέη, σκήνωμα
σὸν πολύαθλον πιστοὶ εἰς Κουρτέαν
τῆς Ῥουμανίας κομίσαι καὶ ξένως
αὐτοῦ τὸ βάρος, σεμνή, ἐλαφρύνασα,
ἐλάφρυνόν μου τὸν ζυγὸν
τῶν παθῶν καὶ τῶν θλίψεων, ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Μητρόθεε, μὴ ἐλλείπῃς δούλους σου
οὐρανόθεν εὐλογοῦσα, Παρθένε,
καὶ συντηροῦσα ἐχθροῦ μισοκάλου
τῆς ἐπηρείας ἀπήμονας ἅπαντας

τοὺ ς μεγαλύνοντας πληθὺ ν
θαυμασίων σου, ἄ χραντε Δέσποινα.

Βοήθησον
τοῖ ς σὲ τιμῶσιν ἐ ν ᾄ σμασι, Φιλοθέη,
παιδομάρτυς θεοσεβές, τοῦ Ἄρτζες θησαύρισμα,
τὴ ν τρίβον θεώσεως διανύειν.

Ἄχραντε,
ἡ διὰ λό γου τὸ ν Λό γον ἀ νερμηνεύ τως
ἐ π' ἐ σχά των τῶν ἡ μερῶν τεκοῦ σα δυσώπησον
ὡς ἔ χουσα μητρικὴ ν παῤ ῥ ησί αν.

Κοντά κιον. Ἦχος β΄. Τοῖ ς τῶν αἱ μά των σου.

Τὴ ν παιδομάρτυρα ἐ γκωμιάσωμεν
νῦ ν Φιλοθέην, τοῦ Ἄρτζες θησαύρισμα,
ἐ πιληψίας δεινῆ ς ὡς ἰ άτειραν
καὶ αὐ τουργὸ ν θαυμασίων κραυγάζοντες·
Χαῖ ρε, καλλίστη ἀ μνὰ ς τοῦ Παντάνακτος.

Προκεί μενον. Ὑπομέ νων ὑ πέ μεινα τὸ ν Κύ ριον καὶ προσέ σχε μοι καὶ εἰ σή κουσε τῆ ς δεή σεώς μου.
Στί χος. Καὶ ἔ στησεν ἐ πὶ πέ τραν τοὺ ς πό δας μου καὶ κατηύ θυνε τὰ διαβή ματά μου.

Εὐ αγγέ λιον· Κατὰ Μᾶ ρκον (Κεφ. ε΄ 24 - 34).
Ζή τει τῇ Δευτέ ρᾳ τῆ ς ΙΕ΄ Ἑ βδομά δος.
Τῷ καιρῷ ἐ κεί νῳ, ἠ κολού θει τὸ ν Ἰ ησοῦ ν ὄ χλος πολύ ς..........

Δό ξα. Ταῖ ς τῆ ς Ἀ θληφό ρου πρεσβεί αις, Ἐλεῆ μον,...

Καὶ νῦ ν. Ταῖ ς τῆ ς Θεοτό κου πρεσβεί αις, Ἐλεῆ μον,..

Προσό μοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀ ποθέ μενοι.

Στί χος. Ἐλεῆ μον, ἐ λέ ησό ν με, ὁ Θεό ς, κατὰ τὸ μέ γα ἔ λεό ς Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆ θος τῶν οἰ κτιρμῶν Σου ἐ ξά λειψον τὸ ἀ νό μημά μου.

Εὖ χος θείας πίστεως,
Μάρτυς παιδίσκη Κυρίου,
Φιλοθέη πάνσεμνε,
Ἄρτζες πολυτίμητον

σεμνολόγημα,
ἱ ερὸ ν ἕ κτυπον
ἐ λεημοσύνης,
μιαιφόνοις σοῦ γεννήτορος
χερσὶ ν ὡς σφάγιον
ἡ στυγνῶς κτανθεῖ σα καὶ στέφανον
λαβοῦ σα παιδομάρτυρος,
ἐ κτενῶς ἐ ξῦ ψους εὐ κλείας σου
Ἰ ησοῦ ν δυσώπει
διδόναι ἅ μφω ῥ ώμην καὶ ἰ σχὺ ν
τοῖ ς εὐ λαβῶς ἑ ορτάζουσι
μνήμην σου τὴ ν πάνσεπον.

Σῶσον, ὁ Θεό ς, τὸ ν λαό ν Σου....

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐ κ τῆ ς Ἰ ουδαί ας.

Ὡς πηγὴ ν θαυμασίων
καὶ ἰ άσεων φρέαρ
σὲ μακαρίζοντες,
τρισμάκαρ Φιλοθέη,
προστρέχομεν ἀ ντλῆ σαι
ἐ κ τῆ ς χάριτος νάματα
τῆ ς σῆ ς πρὸ ς σθένος, ἰ σχὺ ν
καὶ ῥ ῶσιν, παιδομάρτυς.

Νικητὰς ἐν ταῖ ς μάχαις,
Φιλοθέη στεῤῥόφρον,
κατὰ τοῦ δράκοντος
τοῦ παμβεβήλου δεῖ ξον
τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας
καὶ τιμῶντας σὴν ἄθλησιν,
δι᾽ ἧς τῆς νίκης λαμπροὺς
ἀπείληφας στεφάνους.

Ἰ αμάτων ταμεῖ ον
ἀ νεδείχθη σὸ ν σκῆ νος
τὸ χαριτόβρυτον,
παιδίσκη Φιλοθέη,
καὶ θαυμασίων κρήνη,
ἀ ναβλύζουσα πάντοτε

ἰ άσεις τοῖ ς ἀ λγεινῶς
νοσοῦ σι, παιδομάρτυς.

Θεοτοκί ον.

Σὲ ὑ μνοῦ ντες, Παρθένε,
ὡς πιστῶν θείαν σκέπην
καὶ ἀ ντιλήπτορα
ἐ ν πάσει περιστάσει
καὶ συμφοραῖ ς τοῦ βίου
ἐ κδεχόμεθα χάριν σου
τὴ ν μητρικήν, ἀ γαθή,
Κυρία Θεοτόκε.

ᾨδὴ η΄. Τὸ ν Βασιλέ α.

Θραῦ σον εὐ χαῖ ς σου
τοῦ πονηροῦ , Φιλοθέη,
τὰ ς ἐ νέδρας καὶ ῥ ῦ σαι κινδύνων
πάντας εὐ φημοῦ ντας
σὴ ν χάριν, παιδομάρτυς.

Ἰ δεῖ ν τὸ κάλλος
τοῦ σοῦ Νυμφίου ἐ ν πόλῳ
καταξίωσον σοὺ ς ὑ μνηπόλους,
οὗ περ ἀ πολαύεις
ἀ ξίως, Φιλοθέη.

Φλέξον ἀ κάνθας
ἡ μῶν παθῶν, Φιλοθέη,
τῷ πυρὶ σῶν εὐ χῶν πρὸ τὸ ν Λόγον
τοῦ Θεοῦ , Ὃν πίστει
ἠ γάπησας καὶ πόθῳ.

Θεοτοκί ον.

Ὑ μνολογοῦ ντες
σὴ ν πρὸ ς ἡ μᾶ ς προστασίαν
καὶ ἀ ντίληψιν, Μῆ τερ Ὑψίστου,
χάριν σου τὴ ν θείαν
αἰ τούμεθα, Παρθένε.

Ὠδὴ θ΄. Κυρί ως Θεοτόκον.

Λειμῶνος, Φιλοθέη,
ἔ νοικε τοῦ πόλου,
αὐ τοῦ τρυφῇ σαι τερπνότητος ἅ παντας
τοὺ ς ἐ κτελοῦ ντας σὴ ν μνήμην φαιδρῶς ἀ ξίωσον.

Ἀ μνὰ ς εὐ πρεπεστάστη
τοῦ Χριστοῦ , δυσώπει
Αὐ τὸ ν ὑ πὲ ρ τῶν τιμώντων σὴ ν ἄ θλησιν,
περικλεὲ ς Φιλοθέη, Τυρνόβου βλάστημα.

Ξενίας οὐ ρανίου
καταξίωσόν με
τυχεῖ ν τὸ ν σὲ εὐ λαβῶς μεγαλύνοντα
ὡς αὐ τουργόν, Φιλοθέη, πολλῶν ἰ άσεων.

Θεοτοκί ον.

Χαρᾶς τῶν χριστωνύμων,
πρόξενε, Παρθένε,
ἡμῶν ἑστίας ἐκδίωξον θλίψεων
καὶ λυπηρῶν προσευχῶν σου φωτί, Μητρόθεε.

Ἄξιό ν ἐ στι..... **καὶ τὰ παρό ντα Μεγαλυνά ρια.**

Χαίροις, παιδομάρτυς θεοφιλές,
Φιλοθέη, γόνε
τοῦ Τυρνόβου περικλεές,
ἧ ς τὸ θεῖ ον σκῆ νος
ἐ ν Ἄρτζες Ῥουμανίας
παρέχει τοῖ ς νοσοῦ σιν
ἄ μφω ὑ γίειαν.

Χαίροις, ἡ παιδίσκη, χερσὶ πατρὸ ς
σοῦ τοῦ μιαιφόνου
μαρτυρήσασα καὶ λαμπρὸ ν
εἰ ληφυῖ α δόξης
ἀ φθίτου, Φιλοθέη,
ἐ κ τῶν χειρῶν Κυρίου
στέφος χρυσόπλοκον.

Σκέπε, παιδομάρτυς, διηνεκῶς
τοὺς ὑμνολογοῦντας,
Φιλοθέη θεοειδές,
ἐλεημοσύνας
τὰς σὰς καὶ σὴν γενναίαν
ἐνάθλησιν πρὸς δόξαν
τοῦ Παντοκράτορος.

Ῥύου, Φιλοθέη, σοὺς ὑμνητὰς
βλάβης τοῦ ἐχθίστου,
ἀλγηδόνων παντοδαπῶν
καὶ χαμαιζηλίας
παθῶν θερμῶν εὐχῶν σου
τοῖς νάμασι πρὸς Κτίστην
τὸν εὐσυμπάθητον.

Δεῦτε Φιλοθέην πανευλαβῶς
μέλψωμεν, Τυρνόβου
ὡς ἐκβλάστημα ἱερὸν
καὶ πηγὴν θαυμάτων
ἐν Ἄρτζες Ῥουμανίας
ἐκβλύζουσαν νοσοῦσι
πᾶσιν ἰάματα.

Ὕμνοις παιδομάρτυρα μελιχροῖς
μέλψωμεν ὡς γέρας,
Φιλοθέην, ἀθλητριῶν,
τὴν θαυμαστωθεῖσαν
ἀξίως οὐρανόθεν
βοῶντες· Χαῖρε, στῦλε
πίστεως πάμφωτε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου
ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος πλ. α΄. Τὸ ν συνά ναρχον Λό γον.

Μιαιφόνου πατρός σου ὀ ργὴ ν κατέπαυσας
μαρτυρικῷ σου θανάτῳ,
Τυρνόβου εὖ χος σεπτόν,
Φιλοθέη, παιδομάρτυς, ἡ ἐ κλάμψασα
φιλοθεΐ ας ἀ στραπαῖ ς
καὶ ἀ κτῖ σι νοηταῖ ς
ἀ φάτου φιλανθρωπίας,
καὶ χάριν εὖ ρες σκεδάζειν
νόσων ἡ μῶν εὐ χαῖ ς σου ζόφωσιν.

Ἐκτενὴ ς καὶ Ἀπό λυσις, μεθ' ἣ ν ψά λλομεν τὸ ἑ ξῆ ς·
Ἦχος β΄. Ὅτε ἐ κ τοῦ Ξύ λου.

Δεῦ τε Φιλοθέην εὐ λαβῶς
μέλψωμεν, Τυρνόβου τὸ ν γόνον
καὶ Ῥουμανίας ἡ δὺ
Ἄρτζες ῥ όδον χάριτος
ὡς παιδομάρτυρα,
μητρυιᾶ ς ὑ πομείνασαν
τὴ ν σκληροκαρδίαν
καὶ αὐ τῆ ς γεννήτορος
ὀ ργὴ ν κραυγάζοντες·
Μάρτυς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου,
πίανον ἡ μῶν τὰ ς καρδίας
τὰ ς σκληρὰ ς εὐ χῶν σου θείων νάμασι.

Δέ σποινα, πρό σδεξαι
τὰ ς δεή σεις τῶν δού λων σου
καὶ λύ τρωσαι ἡ μᾶ ς
ἀ πὸ πά σης ἀ νά γκης καὶ θλί ψεως.

Τὴ ν πᾶ σαν ἐ λπί δα μου
εἰ ς σὲ ἀ νατί θημι,
Μῆ τερ τοῦ Θεοῦ ,
φύ λαξό ν με ὑ πὸ τὴ ν σκέ πην σου.

Τρισσεῦ ον Κύριε Ἐλέησον Λιτῆ ς Ἁγίου Ὄρους.

***Φιλοθέη,* βλάστημα,* *τοῦ Τυρνόβου,* σθένους με* *παιδομάρτυς,* ἔ μπλησον.**

Δί στιχον.

Εὐ στράτιον, Φιλοθέη παιδομάρτυς,
εὐ λόγει καὶ σκέπε, Χαραλάμπης ψάλλει.

Ἀριθμ.Καταλ. Π 652 / 23-4-15